

Media ja lehdistö

Unionin yleinen tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 16/22
Luxemburgissa 26.1.2022

Tuomio asiassa T-286/09 RENV
Intel Corporation v. komissio

Unionin yleinen tuomioistuin kumoo osittain komission päätöksen, jolla Intelille määrättiin 1,06 miljardin euron sakko

Komission tekemä analyysi on puutteellinen, eikä sillä voida osoittaa oikeudellisesti riittävällä tavalla, että riidanalaisilla alennuksilla oli tai saattoi olla kilpailua rajoittavia vaikutuksia

Euroopan komissio määräsi 13.5.2009¹ antamassaan päätöksessä mikroprosessoreita valmistavalle Intelille 1,06 miljardin euron sakon, koska Intel oli käyttänyt väärin määräävää asemaansa x86²-prosessorien³ maailmanmarkkinoilla lokakuun 2002 ja joulukuun 2007 välisenä aikana toteuttamalla strategiaa, jonka tarkoituksena oli sulkea sen kilpailijat markkinoilta.

Komission mukaan tässä väärinkäytössä oli kyse Intelin kauppakumppaneihinsa kohdistamista kahdenlaisista kaupallisista toimista eli peittelemättömistä rajoituksista ja ehdollisista alennuksista. Ehdollisista alennuksista se totesi, että Intel oli myöntänyt neljälle strategiselle laitevalmistajalle (Dell, Lenovo, Hewlett-Packard (HP) ja NEC) alennuksia, joiden ehtona oli, että ne ostaisivat kaikki tai lähes kaikki x86-prosessorinsa Inteliltä. Intel oli myös suorittanut maksuja eurooppalaiselle mikropiirilaitteiden vähittäiskauppiaille (Media-Saturn-Holding) ja edellyttänyt, että kyseinen vähittäiskauppias myy ainoastaan Intelin x86-prosessorilla varustettuja tietokoneita. Näillä alennuksilla ja maksuilla (jäljempänä riidanalaiset alennukset) oli varmistettu näiden neljän laitevalmistajan ja Media-Saturnin uskollisuus ja vähennetty siten merkittävästi Intelin kilpailijoiden kykyä harjoittaa laatukilpailua x86-prosessorien osalta. Intelin kilpailua rajoittava toiminta oli siten vaikuttanut osaltaan siihen, että kuluttajien valinnanvara oli kaventunut ja innovoinnin kannustimet heikentyneet.

Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Intelin tästä päätöksestä nostaman kanteen kokonaisuudessaan 12.6.2014⁴ antamallaan tuomiolla. Unionin tuomioistuin kumosi tämän tuomion Intelin valituksen johdosta 6.9.2017 antamallaan tuomiolla ja palautti asian unionin yleiseen tuomioistuimeen.⁵

Alkuperäisen tuomion kumoamista koskevien vaatimustensa tueksi Intel moitti unionin yleistä tuomioistuinta erityisesti siitä, että se oli tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ollut tutkinut riidanalaisia alennuksia kaikki asiassa merkitykselliset olosuhteet huomioon ottaen. Unionin tuomioistuin totesi tältä osin, että unionin yleinen tuomioistuin oli komission tavoin perustanut kantansa olettaen, jonka mukaan määräävässä asemassa olevan yrityksen myöntämät uskollisuusalennukset saattoivat jo luonteensa puolesta rajoittaa kilpailua siten, että analyysi käsiteltävän asian kaikista olosuhteista ja erityisesti AEC-testin (englanniksi ”as efficient competitor test”)⁶ suorittaminen eivät olleet tarpeen. Komissio oli kuitenkin tutkinut päätöksessään näitä

¹ [SEUT 102 artiklan] ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä 13.5.2009 tehty komission päätös K(2009) 3726 lopullinen (asia COMP/C-3/37.990 – Intel).

² Tietokoneissa käytettävät mikroprosessorit voidaan jakaa kahteen ryhmään eli x86-prosessoreihin ja muuhun arkkitehtuurin perustuviin prosessoreihin. X86-arkkitehtuuri on Intelin kehittämä standardi, joka mahdollistaa Windows- ja Linux-käyttöjärjestelmien käyttämisen.

³ Prosessori on tietokoneen olennainen osa niin järjestelmän yleisen toiminnan kuin koneen kokonaishinnan kannalta.

⁴ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.6.2014, Intel v. komissio, [T-286/09](#) (ks. myös lehdistötiedote [nro 82/14](#)).

⁵ Unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2017, Intel v. komissio, [C-413/14 P](#) (ks. myös lehdistötiedote [nro 90/17](#)) (jäljempänä valituksenalainen tuomio).

⁶ Näin suoritettu taloudellinen analyysi koski käsiteltävässä asiassa sitä, voitiinko riidanalaisilla alennuksilla syrjäyttää markkinoilta Intelin kanssa yhtä tehokas kilpailija, joka ei ole määräävässä asemassa. Analyysillä pyritään käytännössä

olosuhteita syvällisesti, minkä seurauksena se oli päätelty, että yhtä tehokkaan kilpailijan olisi pitänyt soveltaa kestävämpiä hintoja ja että riidanalaisella alennuskäytännöllä saatettiin siten syrjäyttää tällainen kilpailija markkinoilta. Unionin tuomioistuin päätteli tästä, että AEC-testillä oli ollut todellista merkitystä, kun komissio arvioi sitä, saattoiko kyseessä olevalla alennuskäytännöllä olla kilpailijoihin kohdistuva syrjäyttämisaikutus, joten unionin yleinen tuomioistuin oli velvollinen tutkimaan kaikki Intelin tämän testin osalta esittämät väitteet ja sen, miten komissio oli sitä soveltanut. Koska unionin yleinen tuomioistuin ei ollut tutkinut näitä seikkoja, unionin tuomioistuin kumosi alkuperäisen tuomion kokonaisuudessaan ja palautti asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se voi tutkia Intelin esittämien väitteiden valossa sen, voitiinko riidanalaisilla alennuksilla rajoittaa kilpailua.

Unionin yleinen tuomioistuin kumoo palautuksen johdosta 26.1.2022 antamassaan tuomiossa osittain riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä luonnehditaan riidanalaisia alennuksia SEUT 102 artiklassa tarkoitetuksi väärinkäytöksi ja kuin siinä määrätään Intelille sakko kaiken väärinkäyttönä pidettävän toiminnan perusteella.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

Unionin yleinen tuomioistuin selventää aluksi oikeudenkäynnin laajuutta palautuksen jälkeen. Se huomauttaa tässä yhteydessä, että alkuperäisen tuomion kumoaminen perustuu vain yhteen virheeseen, joka koski sitä, ettei alkuperäisessä tuomiossa ollut otettu huomioon Intelin väitteitä, joilla pyrittiin riitauttamaan komission suorittama AEC-analyysi. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin katsoo voivansa toistaa oman tarkastelunsa yhteydessä kaikki ne näkökohdat, jotka unionin tuomioistuimen mukaan eivät olleet virheellisiä. Nyt käsiteltävässä asiassa on yhtäältä kyse alkuperäisen tuomion toteamuksista, jotka koskevat peittelemättömiä rajoituksia ja niiden SEUT 102 artiklan vastaisuutta. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan unionin tuomioistuin ei näet edes lähtökohtaisesti todennut pätemättömäksi riidanalaisessa päätöksessä tehtyä eroa tällaisia rajoituksia merkitsevien käytäntöjen ja Intelin muun sellaisen toiminnan välillä, jota kyseessä oleva AEC-analyysi pelkää koski. Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin yhtyy niihin alkuperäisessä tuomiossa esitettyihin näkökohtiin, joiden mukaan komissio oli näyttänyt riidanalaiset alennukset toteen riidanalaisessa päätöksessä.

Näiden selvennysten jälkeen unionin yleinen tuomioistuin aloittaa riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevien vaatimusten tutkimisen esittelemällä unionin tuomioistuimen mainitseman menetelmän sen arvioimiseksi, voidaanko alennusjärjestelmällä rajoittaa kilpailua. Se muistuttaa siten, että vaikka yksinostoalennusjärjestelmää, jonka määräävässä markkina-asemassa oleva yritys on ottanut käyttöön, voidaan luonnehtia kilpailunrajoitukseksi, koska sillä voidaan sen luonne huomioon ottaen olettaa rajoitettavan kilpailua, nyt käsiteltävässä asiassa on kyse vain kumottavissa olevasta olettamasta, jolla komissiota ei missään tapauksessa voida vapauttaa tutkimasta, onko järjestelmällä kilpailua rajoittavia vaikutuksia. Siinä tapauksessa, että määräävässä asemassa oleva yritys asiaa tukevaa näyttöä esittäen väittää hallinnollisessa menettelyssä, ettei sen toiminnalla voida rajoittaa kilpailua ja ettei toiminnalla ole erityisesti kilpailijoihin kohdistuvaa syrjäyttämisaikutusta, josta sitä moititaan, komission tehtävänä on tällaisen analyysin yhteydessä analysoida paitsi yhtäältä yrityksen määräävän aseman vahvuutta merkityksellisillä markkinoilla ja toisaalta sitä, miten laajalti markkinat on riidanalaisella menettelytavalla katettu, myös kyseisten alennusten myöntämisedellytyksiä ja -tapoja sekä alennusten kestoa ja määrää, ja arvioida myös sitä, onko mahdollisesti kyse strategiasta, jolla vähintään yhtä tehokkaat kilpailijat pyritään syrjäyttämään. Silloin kun komissio on suorittanut AEC-testin, tämä testi kuuluu lisäksi niihin seikkoihin, jotka komission on otettava huomioon arvioidakseen sitä, voidaanko alennusjärjestelmällä rajoittaa kilpailua.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tarkistaa, perustuuko komission arviointi siitä, voidaanko riidanalaisilla alennuksilla rajoittaa kilpailua, näin määriteltyn menetelmään. Se toteaa tässä

osoittamaan hinta, jolla Intelin kanssa yhtä tehokkaan kilpailijan, jolla on samat kustannukset kuin Intelillä, olisi pitänyt tarjota prosessoreitaan voidakseen korvata laitevalmistajalle tai mikropiirilaitteiden vähittäiskauppiaille kyseessä olevien alennusten menettämisen, sen määrittämiseksi, kykenkö kyseinen kilpailija tässä tapauksessa kattamaan edelleen kustannuksensa.

yhteydessä heti alkuun, että komissio on tehnyt riidanalaisessa päätöksessä oikeudellisen virheen katsoessaan, että AEC-testi, jonka se kuitenkin on suorittanut, ei ollut välttämätön, jotta se saattoi osoittaa Intelin riidanalaisien alennusten olevan väärinkäyttöä. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo kuitenkin, ettei se voi tukeutua tähän komission toteamukseen. Koska muutoksenhaun kohteena olevassa tuomiossa mainitaan, että AEC-testillä on ollut todellista merkitystä komission arvioidessa sitä, voiko kyseessä olevalla alennuskäytännöllä olla kilpailijoihin kohdistuva syrjäyttämisaikutus, unionin yleinen tuomioistuin oli velvollinen tutkimaan Intelin mainitun testin osalta esittämät väitteet.

Kolmanneksi koska analyysi siitä, voidaanko riidanalaisilla alennuksilla rajoittaa kilpailua, liittyy sen osoittamiseen, onko kilpailusääntöjä rikottu ja onko määräävää asemaa käytetty nyt käsiteltävässä asiassa väärin, unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa todistustaakan jakoa ja vaadittavan näytön tasoa koskevista säännöistä. Syyttömyysolettama, jota myös tällä alalla sovelletaan, edellyttää näin ollen sitä, että komissio osoittaa tällaisen rikkomisen tarvittaessa täsmällisten ja yhtäpitävien aihetodisteiden kokonaisuudella niin, ettei tältä osin jää mitään epäilyjä. Kun komissio väittää, että vahvistettuja tosiseikkoja voidaan selittää ainoastaan kilpailua rajoittavalla toiminnalla, kyseessä olevaa rikkomista ei voida katsoa näytetyn toteen riittävällä tavalla, jos asianomaiset yritykset kykenevät esittämään toisen uskottavan selityksen tosiseikoista. Jos komissio sitä vastoin perustaa kantansa todisteisiin, joiden avulla rikkominen voidaan lähtökohtaisesti osoittaa, asianomaisten yritysten tehtävänä on osoittaa, että niiden todistusvoima on riittämätön.

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin tarkastelee näiden sääntöjen valossa väitteitä, jotka koskevat niitä virheitä, joita komission väitetään AEC-analysissään tehneen. Se katsoo tältä osin, ettei komissio ole osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että kullakin riidanalaisella alennuksella voi olla kilpailijoihin kohdistuva syrjäyttämisaikutus, kun otetaan huomioon Intelin väitteet siitä, miten komissio on merkityksellisiä arviointiperusteita arvioinut.

Kun ensinnäkin kyse on siitä, miten AEC-testiä sovellettiin Dellin osalta, unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että komissio saattoi tosin nyt käsiteltävän asian olosuhteissa ”kilpailun piiriin kuuluvaa osaa”⁷ arvioidessaan tukeutua pätevästi muita talouden toimijoita kuin määräävässä asemassa olevaa toimijaa koskeviin tietoihin. Unionin tuomioistuin päättää Intelin tältä osin esittämien seikkojen tutkimisen jälkeen kuitenkin, että tuomioistuimelle voi näiden seikkojen perusteella syntyä epäily kyseisen arvioinnin lopputuloksesta, ja katsoo näin ollen, että komission esittämät seikat ovat riittämättömät, jotta voitaisiin päätellä, että Dellille annetuilla alennuksilla olisi kilpailijat markkinoilta syrjäyttävä vaikutus, joka kestää koko merkityksellisen ajanjakson. Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen mukaan sama koskee analyysiä HP:lle myönnetystä alennuksesta, koska todettua kilpailijoihin kohdistuvaa syrjäyttämisaikutusta ei ole näytetty toteen koko rikkomisjakson ajalta. Kun kolmanneksi on kyse NEC-konserniin kuuluville yhtiöille eri edellytyksin myönnettyistä alennuksista, unionin yleinen tuomioistuin toteaa kaksi komission analyysiin liittyvää virhettä, joista yhdellä on vaikutusta ehdollisten alennusten arvoon ja toinen koskee sitä, että vain yhtä ainoaa vuosineljännestä koko rikkomiskaudesta koskevien tulosten ekstrapolointia ei ole perusteltu riittävästi. Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin katsoo esitettyjen todisteiden olevan riittämättömät myös, kun kyse on siitä, voidaanko Lenovolle myönnettyillä alennuksilla katsoa olevan kilpailijoihin kohdistuva syrjäyttämisaikutus, koska komissio on tehnyt virheitä arvioidessaan numeerisesti kyseessä olevista eduista saatavaa rahallista hyötyä. Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin on tätä samaa mieltä Media-Saturnia koskeneesta AEC-analysistä ja katsoo erityisesti, ettei komissio ole selittänyt lainkaan syitä, joiden vuoksi se on ekstrapoloinut tälle vähittäiskauppiaille suoritetuista maksuista koskevassa analyysissä saamansa yhtä vuosineljännestä koko rikkomiskaudesta koskevat tulokset NEC:ille myönnettyjä alennuksia koskevaan analyysiin.

Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin tarkistaa, onko riidanalaisessa päätöksessä otettu asianmukaisesti huomioon kaikki kriteerit, joilla voidaan osoittaa, että unionin tuomioistuimen

⁷ Tällä ilmauksella tarkoitetaan nyt käsiteltävässä asiassa sitä osaa markkinoista, jolla Intelin asiakkaat olivat valmiita ja kykeneviä lykkäämään hankintojaan toisilta tavarantoimittajilta ja joka väistämättä oli rajallinen, kun otetaan huomioon erityisesti tuotteen luonne sekä merkin imago ja Intelin voitto.

oikeuskäytännön perusteella hinnoittelukäytännöllä saattoi olla kilpailijoihin kohdistuva syrjäyttämisaikutus. Se toteaa tässä yhteydessä, ettei komissio ole tutkinut asianmukaisesti kriteeriä, joka koskee sitä, miten laajalti markkinat on riidanalaisella menettelytavalla katettu, ja ettei komissio ole myöskään tehnyt alennusten kestosta asianmukaista analyysiä.

Kaiken edellä esitetyn perusteella todetaan, että **komission tekemä analyysi on puutteellinen ja että sillä ei missään tapauksessa voida osoittaa oikeudellisesti riittäväällä tavalla, että riidanalaisilla alennuksilla oli tai saattoi olla kilpailua rajoittavia vaikutuksia, minkä vuoksi unionin yleinen tuomioistuin kumoaa päätöksen** siltä osin kuin siinä katsotaan, että näissä käytännöissä on kyse SEUT 102 artiklassa tarkoitetusta väärinkäytöstä.

Riidanalaisen päätöksen osittaisen kumoamisen vaikutuksesta komission Intelille määräämän sakon määrään unionin yleinen tuomioistuin katsoo, ettei se kykene yksilöimään pelkästään peittelemättömiin rajoituksiin liittyvää sakon määrää. Näin ollen **se kumoaa kokonaisuudessaan riidanalaisen päätöksen artiklan, jossa Intelille määrätään todetun rikkomisen perusteella 1,06 miljardin euron suuruinen sakko.**

HUOMAUTUS: Unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisusta voidaan oikeuskysymysten osalta valittaa unionin tuomioistuimeen kahden kuukauden ja kymmenen päivän määräajassa ratkaisun tiedoksiantamisesta.

HUOMAUTUS: Kumoamiskanteella pyritään tiettyjen sellaisten unionin toimielinten toimien kumoamiseen, jotka ovat unionin oikeuden vastaisia. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja yksityiset tahot voivat tietyillä edellytyksillä nostaa kumoamiskanteen unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa. Jos kanne on perusteltu, toimi kumotaan. Kyseessä olevan toimielimen on täytettävä asianomaisen toimen kumoamisesta mahdollisesti syntynyt oikeudellinen tyhjiö.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido unionin yleistä tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan Curia-sivustolla tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla sivustolla "[Europe by Satellite](#)" ☎ +32 2 2964106